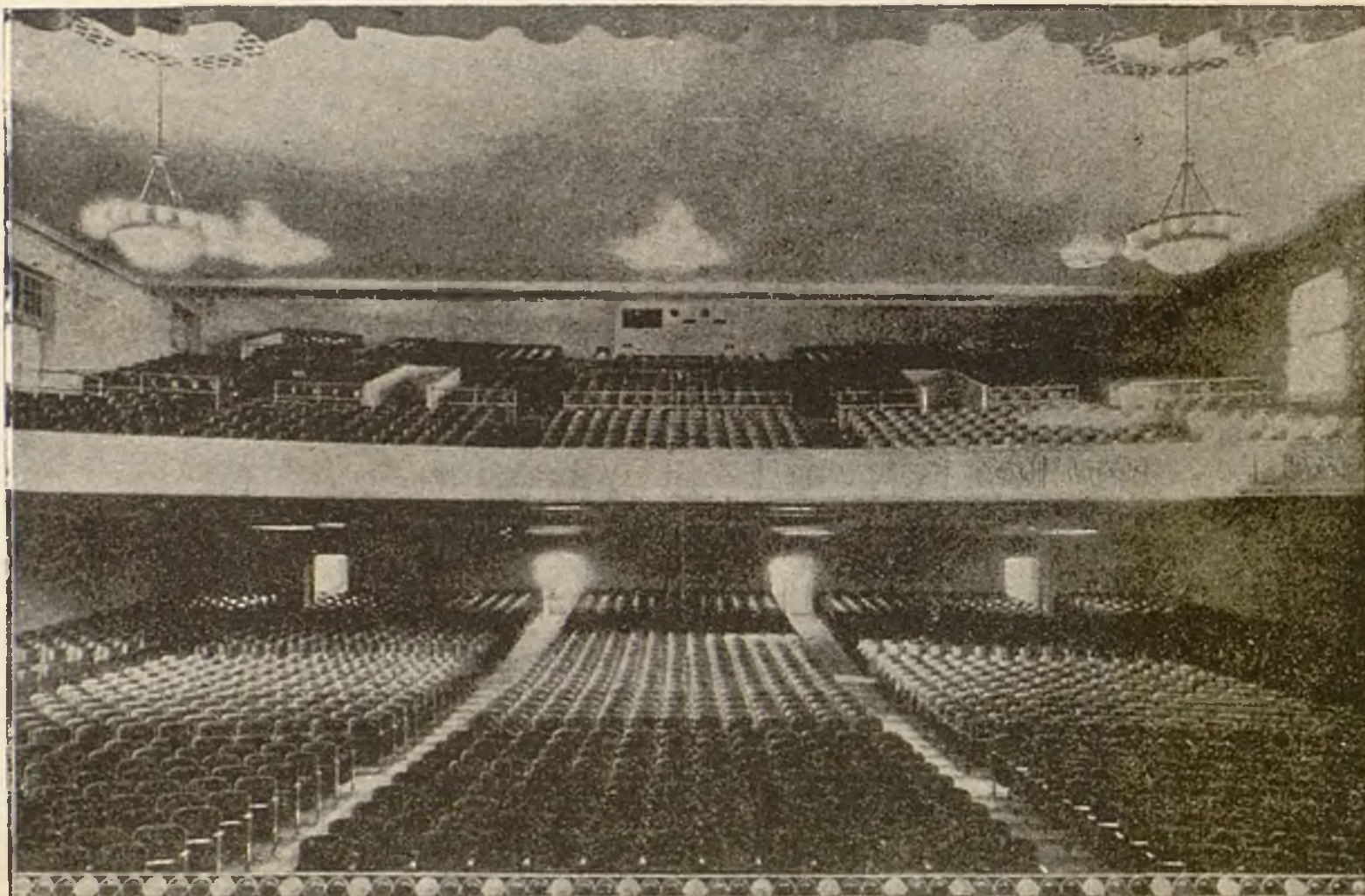

malgrat aquesta major agressivitat intrauniversitària, l'estudiant estatunitense observa al carrer, individualment i col·lectivament considerat, una actitud molt més seriosa i dóna mostres d'un control molt més gran que el d'ací. La raó em sembla clara: el mateix desig de mostrar-se superior que el fa cridar allà on podria semblar que no ho és, li fa mantenir una actitud digna allà on sembla que ho és. Exactament al revés del que passa en les nostres aules, en les quals

un gran nombre de "scientists" eminents donar les seves classes als alumnes en mànegues de camisa, amb els peus posats sobre una cadira o la pròpia taula de càtedra. D'altres es passegen tranquil·lament fumant un cigar i s'assenten allà on els plau, conversant amb els alumnes en forma que hom ha de fer un esforç d'imaginació per a comprendre que allò que els ulls veuen és una lliçó de càtedra.

Un altre signe diferencial és la més gran es-

Sala de Conferències de la Universitat d'Ohio

l'estudiant, en general, fa tota mena de mèrits i servilismes al professor per a xiular-lo, si molt convé, quan ha traspassat les portes de la Universitat. No hi ha dubte que en aquest aspecte hem d'aprendre d'ells encara que sortosament les coses estan evolucionant ràpidament en bon sentit, mercès a l'acció de la F. E. U. i de les diverses Agrupacions i Societats estudiantils.

b) *El Professor*

La primera diferència que observem entre el docent nordamericà i l'uropeu és la manca absoluta de "pose" en el primer. Veureu, a l'estiu,

pecialització d'aquell. Als Estats Units es fan creus d'això que ací és tan corrent, és a dir: de l'acumulació o la transferència de càtedres. Allí cada professor ho és d'una matèria solament i generalment té una manca de cultura general bastant gran, degut a què s'interessa des del primer moment tan sols per allò que amb la seva especialitat es relaciona; així, doncs, l'home enciclopèdic, cada vegada més rar de trobar a Europa, és ja absolutament desconegut a Nordamèrica.

Encara hi ha un tercer caràcter diferencial entre ambdós tipus i és: el voluntari isolament en què viu el docent nordamericà, que, excepte casos especials, sent un profund menyspreu per tot